

Aan mijn lieve vrouw
op haar 26 sten verjaardag.

New York 11 Nov. '07.

In gedachten sta ik eenzaam
Hier aan 't strand der Oceaen,
Doch ik wil met U gemeenzaam,
Mijn gedachten laten gaan.

Wonderbaarlijk zijn Gods wegen,
Ondoorgrond'lijk zijn raad,
Wijsheid straalt uit alles tegen,
Merk het op tot eigen baat.

Ik wil van uit het verre Westen,
Voor Uw bestwil, lieve vrouw,
Gode vragen, dat Zijn besten
Zegen, U, mijn schat, bedauw.

'k Wil Uw verjaring in gedachten,
Hier ~~u~~ herdenken, beste vrouw,
En laat dit Uw leed verzachten:
Ik heb U lief en blijf U trouw.

Dat het Gode mogt behagen,
Ons te zeeg'nen in den strijd,
Kracht te schenken om te dragen,
Samen, het kruis ons opgeleid.

Bid dan vurig en gestadig,
Om zijn bijstand dag en nacht,
Wijl Hij iedereen genadig,
Is, die 't al van Hem verwacht.

't Is de mensch die zijne wegen,
Overdenkt en plannen smeedt,
Doch 't is God die, o. wat zegen,
Zijn gang bestiert en bestwil weet.

't Is de Mensch die wogend, willend,
Over lot en toekomst denkt,
Doch 't is God, die vrij'lijk schikkend,
Voor- en tegenspoed ons schenkt.

't Is de mensch die in zijn zorgen,
Over doel en route maalt,
Doch 't is God, die in 't verborgen,
Elke voetstap heeft bepaald.

Daarom dan de knie gebogen,
Den blik omhoog, de handen saam,
Biddend om Zijn mededoogen,
Dit gedaan in Jezus naam.

Dat wij de liefde Gods beseffen,
Ons onwaardigen betoont,
Wijl Hij in stee van ons te treffen,
Ons met zegeningen kroont.

Schoon door 'n Oceaan gescheiden,
Trots de vele tegenhêen,
Deze zaak wil ons verblijden:
Wij waren, zijn en blijven één.

't Was de liefde die ons saambracht,
Hart aan hart te samen klonk,
Die aan ons d' onmisbre eendracht
En 'n drietal kinderen schonk.

't Is de liefde die ons aangord,
Die, wat moeite ook ten spijt,
Nieuwe levensmoed ons instort,
Steeds nabij is in den strijd.

Moge niets mijn doel verhinderen,
Om in welstand, mijn Cathrien,
En als 't God belieft, drie kinderen,
In gezondheid weer te zien.

Heb, geliefden, in gedachten
Mijne groeten, meen'ge zoen,
Wil met mij den tijd afwachten,
Dat we 't in werkelijkheid weer doen.

Uwe U zielsliefhebbende
Heimen.

de brief met nummer 13 (1)

Wederom ligt een brief voor ons. Hij is van 26 juni 1907. Johanna Buis is al enkele jaren dood; vader Evert Jan schrijft voortaan zelf.

Dit keer bij een heel bijzondere gelegenheid. Zoon Heimen/Hijme, z'n vrouw Cathrien en twee kinderen Jan en Jo gaan het avontuur van emigratie naar de Verenigde Staten aan. Ze zijn daar zojuist aangekomen na een bootreis van enkele weken en Heimen heeft al werk gevonden.

't Hele avontuur werd een mislukking. 't Leek of Cathrien op allerlei verholde wijzen protesteerde tegen het plan van de overtocht. Maar Opa had doorgezet. Zo kwam Cathrien tijdens de bootreis amper uit haar hut. Ze leek ziek te zijn. In Amerika aangekomen, kreeg ze al meteen een overstelpend gevoel van heimwee naar Holland. Daarbij kwam nog dat ze in verwachting was; ook dat zal een rol hebben gespeeld. Reeds na enkele weken keerde Cathrien terug naar Nederland; mijn grootvader bleef nog een klein jaar, en kwam terug in maart 1908.

Allerlei opmerkingen uit de brief van Evert Jan spelen in op de wat zorgelijke toestand van Cathrien.

de brief met nummer 13 (2)

Enkele verklaringen bij de brief:

"Boulonge" - lees Boulogne

"den Heer v.d. Kieft en zijn Vrouw" - vrienden van m'n Opa Stoffels; zij hadden Opa aangeemoedigd het emigratieavontuur aan te gaan, en waren daar nauw bij betrokken

"Corn & Catr" - m'n Opa's jongere broer Cornelis en diens vrouw Cathrien Pijlman; Evert Jan verhaalt van de ongelukkige afloop van een bevalling bij hen

"Doom Heimen" - Evert Jans oudere broer Heimen Stoffels (1830-1913), 'de man van ondervinding', naar wie mijn grootvader was vernoemd

"de jongens in Paterson" - in Paterson, een industriestad bij New York, woonden verscheidene familieleden, voornamelijk kinderen van de genoemde Heimen Stoffels; Opa had wel dégelijk hun adressen, en heeft uitvoerig in contact gestaan met de familie daar, zelfs al vóór hij vertrok

"Moeder is goed in orde" - Evert Jan spreekt nu over zijn tweede vrouw Jansje Hengeveld als Moeder

"en Jan en Klaas, en Marie v.d. Zwaard" - zal wel zo gelezen moeten worden: Jan en Marie van der Zwaard, kinderen uit Jansje Hengevelds eerste huwelijk, en Klaas Stoffels, Evert Jans jongste zoon

"dat beschiet niet" - dat zet geen zoden aan de dijk, dat brengt niet voldoende geld op

an deze
lijne
Sagt
heb.
(gel. 22-12-
1877)

in
Paterson
heeft
m'n
vader
Sewond.

Deft 4-11-1990

Geachte mevrouw.

In een artikel van het Reformatorisch
Dagblad van Donderdag 1-11-90. werd gevraagd
om oude brieven e.d. van mensen, die
naar o.a. de Verenigde Staten geëmigreerd waren,
aan hun familieleden in Holland.
Daar moest ik denken aan je gedicht, wat
mijn vader maakte en skunde aan zijn
(eerst) vrouw voor haar verjaardag.

Zij waren naar Amerika gegaan, maar na
enkele weken reeds ging zij weer terug met
de kinderen; ze kon er niet wenen.

M'n vader moest, om de terugreis te verdienen
daar nog een jaar blijven werken en
in die tijd werd hem derde kind geboren
(weer in Holland dus)

Zij kregen in totaal 7 kinderen. De
moeder overleed op 38-jarige leeftijd
en na een tijd hertrouwde m'n vader.

Uit dat huwelijk werden nog eens
5 kinderen geboren; daarvan ben ik nu bij
de jongste.

Mijn vaders beroep was Ciseleur (koper- en
zilver-drijfwerk, vooral kerkelijke kunst.)

Als gesin onderling hadden wij altijd een goede
band, de kinderen uit het 1^e & 2^e huwelijk
en nog.

Dit gedicht leek me enigszins te beantwoorden
aan het zwaaide in het kranten-artikel.

Hopende, dat u er wat aan heeft,

met vriendelijke groeten

E. Schot-Stoffels

E. Schot-Stoffels

7 H. Leopolapad 8

2624 XB Delft.

tel. 015-564905

P.S.

— Bijgaand vindt u nog een gedeelte
uit een Soort familiekroniek, die een neef
van me heeft gemaakt.
In waarin iets over die periode uit
het leven van m'n vader voorkomt

M'n vader werd geboren 22-12-1877

En overleed op 31-8-1958